

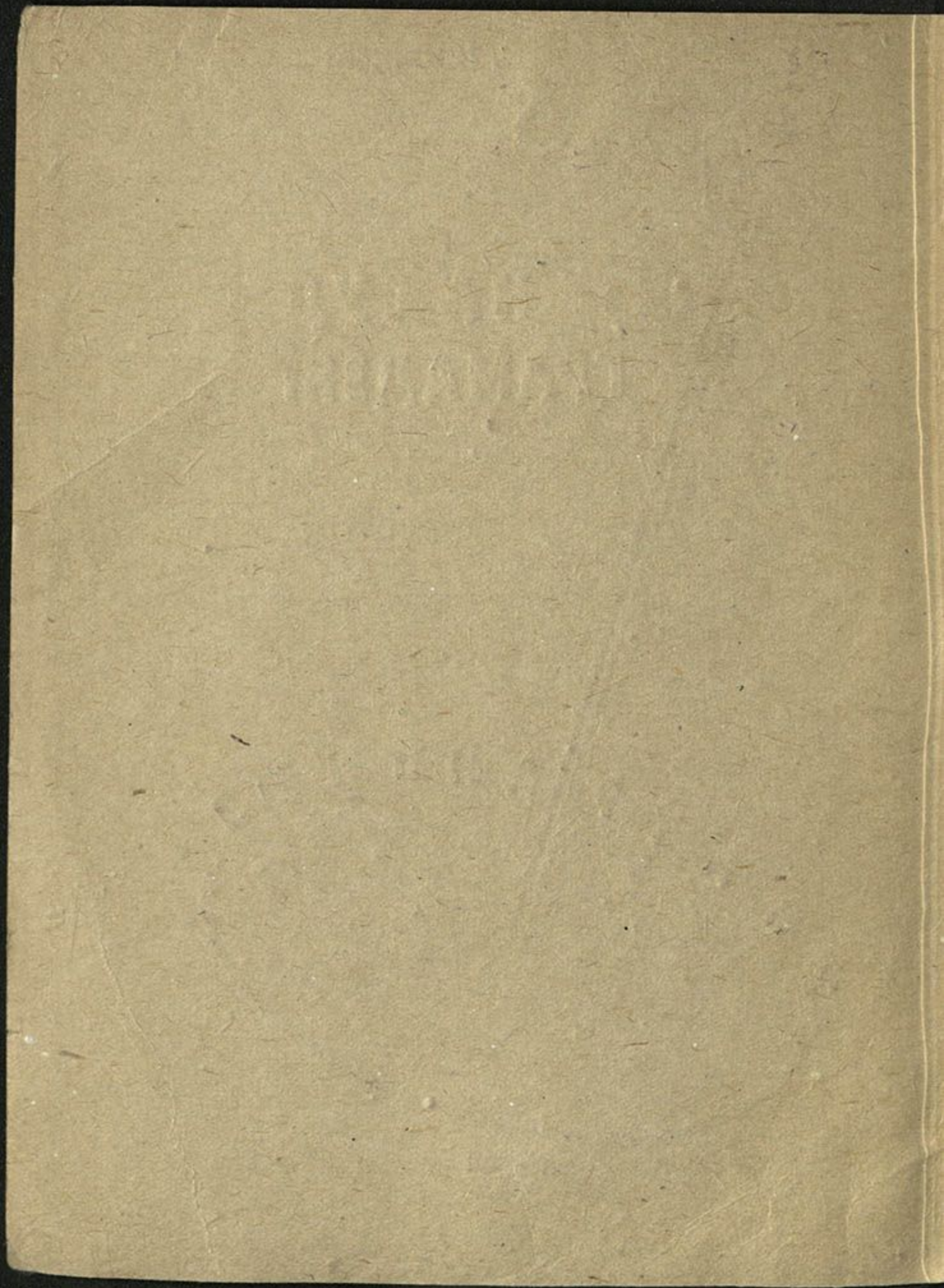
№ 234 454

М. Ільїнскі

16753

НА СУД
ГРАМАДЗКІ

ТРАТРАЛЬНАЯ
БІБЛІОТЕКА

ac
16753

Бел 234 454

М. ІЛЬЛІНСКІ

НА СУД ГРАМАДЗКІ

АРАТОРЫ ЗА ЛІКВІДАЦЫЮ ПРАРЫВАЎ

1964 г.

Бел. 2005

БЕЛАРУСКАЕ ДЗЯРЖАЎНАЕ ВЫДАВЕЦТВА
М Е Н С К — 1930

Дзяржаўная
бібліятэка БССР
імя У. І. Леніна

20
33/3

Галоўлітбел
№ 3080

1 0. 0 3. 2010

Заказ № 1148. 7.000 экз. (3/4 арк.) Галоўлітбел № 3080.

Друкарня БДВ імя Сталіна

А С О Б Ї:

Вучань.

Рабочы.

2 рабочы.

Работніца.

Дырэктар.

Старшыня заўкому.

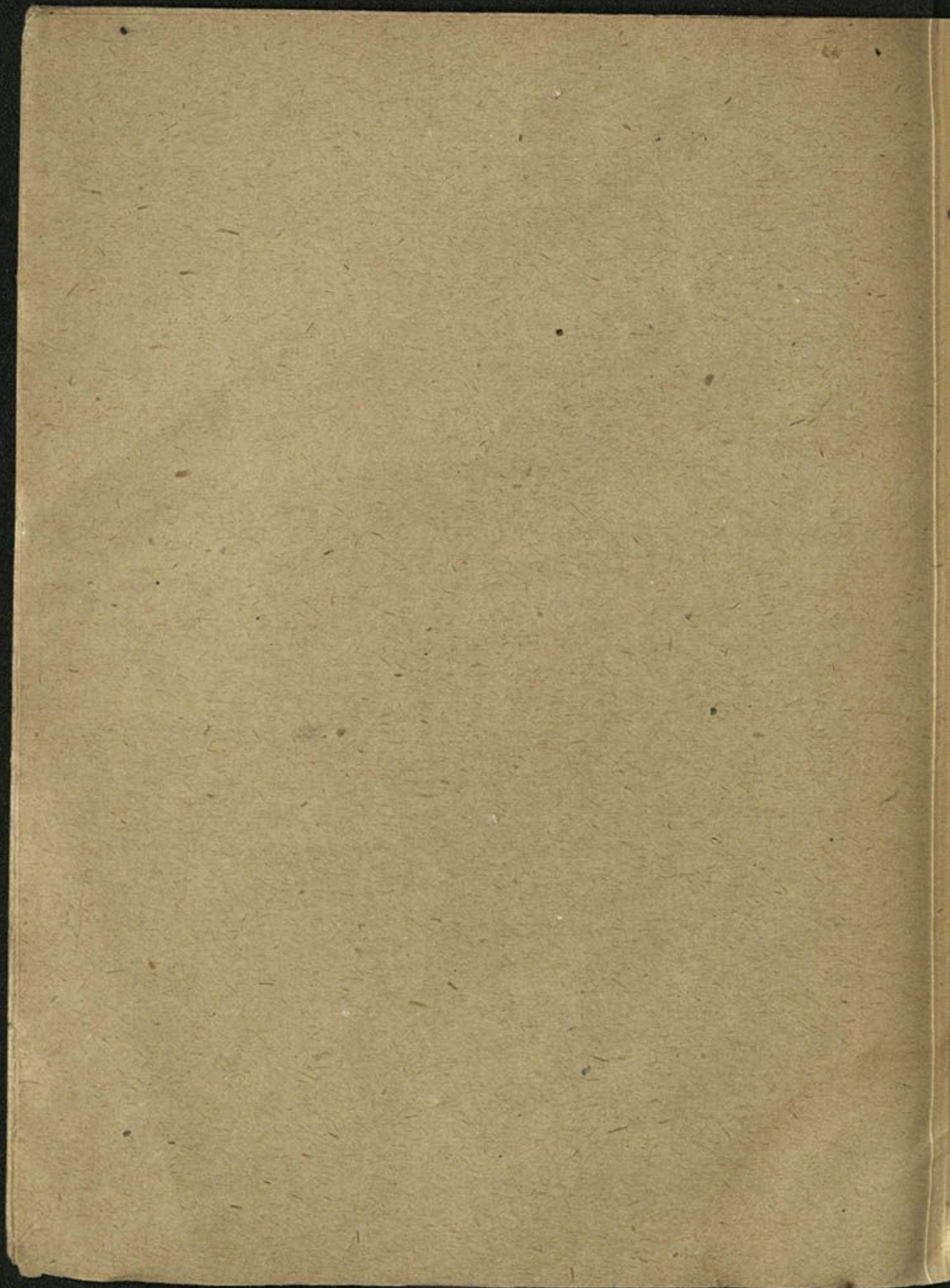
Лятун.

Янка Цьвік—прагульнік.

1 ілжэўдарнік.

2 ілжэўдарнік.

Ударная брыгада.

Вучань.

Таварышы!

Бяда!

Завод адстаў!!!...

Я падлічаў:

Ў вытворчасьці у нас

На восем процантаў

Няхватка!

Рабочы (з відоўні).

Бо на заводзе...

Ня ўсё гладка.

Вучань.

Дырэктар ёсьць у нас;

Мы маем і заўком,

Але, патом...

Ў вытворчасьці няхватка!

Рабочы (з відоўні).

Бо на заводзе...

Ня ўсё гладка.

Вучань.

соцпаборніцтва

прамфінплян

Мы высунулі свой

— рабочы.

Ї працавалі мы
— ахвоча
Але...
Няхватка!

Рабочы.
Бо на заводзе...
Ня ўсё гладка.

Вучань.
Каб зьнішчыць наш прарыў,
Зьніштожыць яго—гада...
Стварылася у нас
— ударная брыгада.
Са скуры лез заўком,
Але, патом...
— ў вытворчасьці няхватка.

Рабочы (*стоячы каля сцэны*).
Бо на заводзе...
Ня ўсё гладка.

Вучань.
Як вылезьці з бяды,
Пазбыцца сораму,
Як з гонарам
Скончыць „пяць“
У чатыры гады,
Узмацніць працоўных рады,
Каб даць:
Машыны!
Машыны!
Ї трактары,

І аўтсмабілі,
І шыны?!
Быць прыкладам
— для вёскі,
Якая зьнішчае
— палоскі.
Даць ёй:
Жнейкі!
Касілки!
Трыеры!
Малацілки!
Каб цешыліся
Рабочыя замежныя,
Каб завылі
Ваўкі зарубежныя.
Памажэце!
Дайце рады!
Для нашай
Скрознае
Ударнай
Брыгады!
Брыгада ўдарная!
Просім!
Працу нашу
На суд,
На грамадзкі
Выносім!

Ударная брыгада (хорам дэкламуе).

Мы
— ударная брыгада!

Б'ем!
Сьвідруем!
Сталь грызем!
За вытворчасць!
Менш заробку!
На зьніжэньне мы ідзем!

Рабочы (*узыходзячы на сцэну*).
Дык чаму-ж?..
Браткі!
Скажэце!
Ёсьць прарыў...
Прарыў у вас?!
Як-жа здарылася?..

Вучань.
Таварыш!
Сам глядзі,
Паслухай нас...

Ударная брыгада (*як вышэй*).
Нас... і ўсіх сюды,
— на сцэну!
На грамадзкі ўсіх
На суд!
Ўсіх!
Дырэктара!
Заўкома!

Вучань.
Тут яны?
Ці можа дома
П'юць гарбату,

Грэюць плечы,
Расьцягнуўшыся...
„На печы“?!

Дырэктар.
Тут я—тут!

1 ударнік.
Сюды!

Рабочы.
На сцэну!

Вучань.
Да адказу!

Дырэктар.
Я?
За што?

Ударнікі.
За наш завод!

Рабочы.
Ня ўсе адразу.

1 ударнік.
Дзе сустрэчны прамфінплян?

Дырэктар
Ён...
Яго мы разглядалі...

2 ударнік.
А адказ?..

3 ударнік.
Дасюль ня далі...

4 ударнік.
А чаму?

Дырэктар.
Бо ён...
Таму...

1 ударнік.
Горш ад вашага, ці што?

Дырэктар.
Не!
Зусім...
Зусім ня то.

2 ударнік.
А што?

Дырэктар.
Вялікі вельмі,
На 30%, напэўна,
Перавышае наш
Прамплян.

Рабочы.
І вельмі добра.

Дырэктар.
Ды як-жа справіцца з ім нам,
Калі ня выканалі й наш,
Дык як-жа мог
Дазволіць ваш
—вялікшы шмат
Ажыцьцяўляць,
Калі наперад
Мог я знаць,

Што нерэальна гэта ўсё
І мы-б,
Як ў плоце парасё,
З ім ушчаміліся-б...
Напэўна!..
Ну... вось і ўсё...
Чаго так гнеўна
Вы ўсе глядзіце на мяне?

Вучань.

Ну, гэты кары ня міне.

Дырэктар.

Чакайце!

Не!

А дзе падставы?!

Інакш да справы

Ніяк адносіцца ня мог...

Лятун!

Прагульнік!

Абібок!

Вось хто зрывае прамфінплян.

Ударнікі.

Сюды!

На сцэну іх!

На суд!

Рабочы.

Няхай яны адкажуць тут...

Віну сваю прызнаюць,

І шчыра абяцаюць прарыў...

Ударнікі.
Ліквідаваць!

Лятун.
Пара мне уцякаць
Адсюль,
Пакуль
Мяне не ушчамілі. (*Накіроўваецца да выхаду*).

2 рабочы.
Куды ўцякаеш, мілы?!

Лятун.
Ня маю часу я.
Вучань (*крычыць у відоўню*).
Трымайце лятуна!

2 рабочы.
Не ўцячэш!

Рабочы.
Сюды!

Ударнікі.
Сюды яго давайце!

Лятун.
Пусьцеце, вам кажу!

2 рабочы.
Ня пусьцім!

Ударнікі.
Не!

Рабочы.
Пераступіў мяжу працоўнай дысцыпліны,
Дык не рабі цяпер хоць непарушнай міны.

Дырэктар (падбадзёрыўся).

Вось!

Вось лятун!

Ён лётае з заводу на завод...

(Тыцкаючы сябе пальцам у грудзі)

Ён тут!

Вось тут сядзіць!..

Рабочы.

На іх мы знойдзем звод.

Рабочы (да лятуна).

Чаму з заводу лётаў?

Чаму больш тыдню не работаў

Ні на адным заводзе?

Чаму ня дбаў аб шкодзе,

Якую гэтым робіш?

Ударнікі.

Ізноў ляціш!

Ізноў нам шкодзіш!

Вучань.

Адказывай!

Ды не замазывай

Рознай хлусьнёю нам вочы...

Лятун (нахабна).

Калі ласка!

Вельмі ахвоча.

Рыба шукае дзе глыбей,

А чалавек, вядома, дзе ляпей.

А цётка-Мотка мне казала,

Што недзе ў Сібіру
— каля Уралу,
Завод будуюць, ці-то што,
Плацяць добра,
Харчуюць нішто...
Ну, вось паеду я туды
І там бяз гора, без бяды.
Ў чарзе не стаячы...

Рабочы.—

Маўчы!

Вучань.

Не расчыняй больш роту!

Ударнікі.

Гэтакі варты...

Бойкоту!

Вучань.

За лішні рубель,

За міску стравы,

Напэўна прадасьць і

Рабочую справу!

З такіх вось

Штрэйкбрэхэраў

Там за мяжою

Вярбуюць буржуі...

Ударнікі.

З заводу мятлою

Гнаць гэтакіх трэба:

Нідзе ня прымаць!..

Л я т у н.

Растуды вашу маць!
Знайшлі чым палохаць!
Паеду на вёску,
Там маю палоску...
І хлеб і да хлеба
Мець буду.
Ня трэба
Заводу мне вашага.
Вось як!

Р а б о ч ы.

Ах, ты!..
Неданосак!
Уласных палосак
Няма ўжо!

В у ч а н ь.

Працоўным належыць зямля,
Ня скурнік з яе карыстае
— Працоўных сям'я.
Цябе-ж і такіх,
Што ня цэняць і ў грош
Завод наш і працу...

У д а р н і к і.

Расьцісьнем!..
Як вош!..

Р а б о ч ы.

Чакай, браткі!
Заехалі далёка...

— ня шкоднік,
— дурань ён,
І вінаваты ў тым...
Заўком!
Праспаў, відаць, ён масавую працу.
На „печы“ ён ляжаў,
А лятуны...
— ляталі
І вінаваты ён
— ваўком!

Старшыня заўкому (*ідучы да сцэны*).

Не, не! Дарма!
Дарма, таварыш, так...
Заўком тут ніпрычым.
Вялася праца ў нас,
Вялася праца й з ім...
Сходы...
Пасяджэньні...
Рэзолюцыі...
Ізноў пасяджэньні...
Аж да здурэньня...
Да страты разуменьня...
Было, што кожны ледзь ня плача...
(*З гонарам*). Вось наша справаздача!

Работніца (*з відойні*).

Сядзелі...
Прэлі...
А між тым
Мужык мой

— Янка Цьвік,
Як атрымае грошы,
Так і зьнік,
А зьявіцца такі харошы,
Што заўтра ўжо ня праца...
Вось і прагул.

Янка Цьвік (з відойні).
Маўчы!..
Сама ты „цаца“...

Работніца.
А ён—заўком
Замест таго,
Каб памагчы бядзе...
І вухам не вядзе.

Рабочы.
Прагульнік—
Вораг наш!

Ударнікі.
Прагульнік—
Шкоднік!

Дырэктар.
Зьядае дысцыпліну,
Як іржа.

Старшыня заўкому.
А Янка Цьвік...

Янка Цьвік.
Даволі!
Ша!.. (Лезучы на сцэну).

Прагульнік!
Вораг!
Шкоднік!
І... іржа!..
А вось чаму прагульнік я
Вы запыталі?
Га?

Работніца.

Бо п'яніца!
Бо абібок!

Янка Цьвік *(разважна)*.

Ня лезь і адыдзі на бок!

Працуй чатыры дні

На пяць...

Ахвота адпачыць...

Ахвота пагуляць...

А дзе той адпачынак?

Той спакой?

Прыцягнешся у брудны свой пакой—

Навокал прымусы...

Рыпяць,

Сіпяць,

І сьвішчуць.

Усюды спрэчкі,

Лаянка...

І бруд...

Скажэце!..

Як-жа тут

Не уцячэш

Хоць два разы на месяц з хаты?
Чакаеш—не дажджэш палучкі даты...

Старшыня заўкому.
Чаму-ж ня йдзеш у клуб?

Янка Цьвік.
Эх, галава!..
Гусіны пуп!
Ды нудна ў вашым клубе,
А у шынку знаёма ўсё і...
Люба...
Хто-ж вінаваты:
Я ці ён?

Рабочы.
Так.. Вінавата спадчына старая...

Ударнікі.
І заўком!

Вучань.
Ды гэта ня прычына!..
Гарэлку піць...
Вінта нарэзаць з працы...
Хто можа сёння так рабіць,
Той вораг нам.
Як працаваў калісь панам,
Таксама і сабе...
Савецкаму Саюзу
Ён працуе...

Ударнікі.
Мы знойдзем спосаб!..
Ён адчуе,

Што сёньня новы час...
І вас
Прагульнікаў усіх гатункаў,
Адвучым мы ад п'яных трункаў!

Янка Цьвік.

Ды я-ж...
Не вінаваты.
Усё ён...
— заўком пракляты!

1 ударнік.

Дастане і заўком,
Дастане на гарэхі.
Сягоньня мы
Паставім вехі
Далейшай працы.

Ударнікі.

Ударнікі!
Ударным!
І, як жалеза ў кузьні,
Зварым
Ў адзін кавалак
Ўсіх
На барацьбу з прарывам!

Рабочы.

Таварышы!
Бяжыць-бо час...
— Няхай заўком
Дасьць свой адказ.

Старшыня заўкому (з кепікамі).

„Ударнікі!“

„Ударым!“

А хто крычыць,

Хаваючыся ззаду,

(паказваючы на ілжэўдарнікаў)

Выходзь сюды!..

Цягні яго, заразу!

Ілжэўдарнік ён!

І гэты вось, таксама!

Прымазаліся тут...

І на грамадзкі суд

Зьявілісь вінаваціць!..

Дырэктар.

Праз іх завод ляціць,—

Нясецца на зьніжэньне.

1 ілжэўдарнік.

Бо дрэннае у нас

„Рабочае снабжэньне“.

2 ілжэўдарнік.

Так, так...

У гэтым вада,

Стварылася у нас

Ударная брыгада.

1 ілжэўдарнік.

І працавалі мы

— ударна!...

Снабжэньне—дрэнь!

Ну, бачу:
Марна
На працу трачу час.
Пакуль у нас
Ня будзе ўсё
„Ў парадку“.

Старшыня заўкому.
І без аглядкі,
Заместа працы,
Языком
Трапаць пачаў ён
Пра заўком...
А сам сапраўдны абібок...
З заводу гнаць!

Зілжэўдарнік.
Скулу вам у бок!

Рабочы.
Такіх мы ведаем,
Як вы,
Яны
У часе працы, змены,
У прыбіральні вырашаюць
Харчовыя праблемы.
Пакуль што вас
Ня будзем гнаць,
Але на „яць“
Паставіць працу трэба
На заводзе...

Падумаць час
Аб шкодзе,
Якую вы рабілі ўсе.
Дырэктар ваш...

Ударнікі.
Опартуніст!

Рабочы.
Заўком...

Ударнікі.
Бязьдзейная асоба!

Рабочы.
Лятун,
Прагульнік,
Абібок!

Ударнік.
Ня варты добрага і слова!

Вучань.
Яны-бо шкоднікі
Ня меншыя
Ад тых,
Што дрэнь і бруд
Ў консервах нам давалі.
А самі дзіка рагаталі!
Але сягонья...

Ударнікі.
Слухай!
Слухай!

Вучань.

Мацней хай напружыцца
Ў працы рука,
Бо нас заклікае...

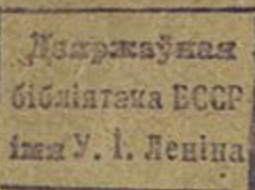
Ударнікі

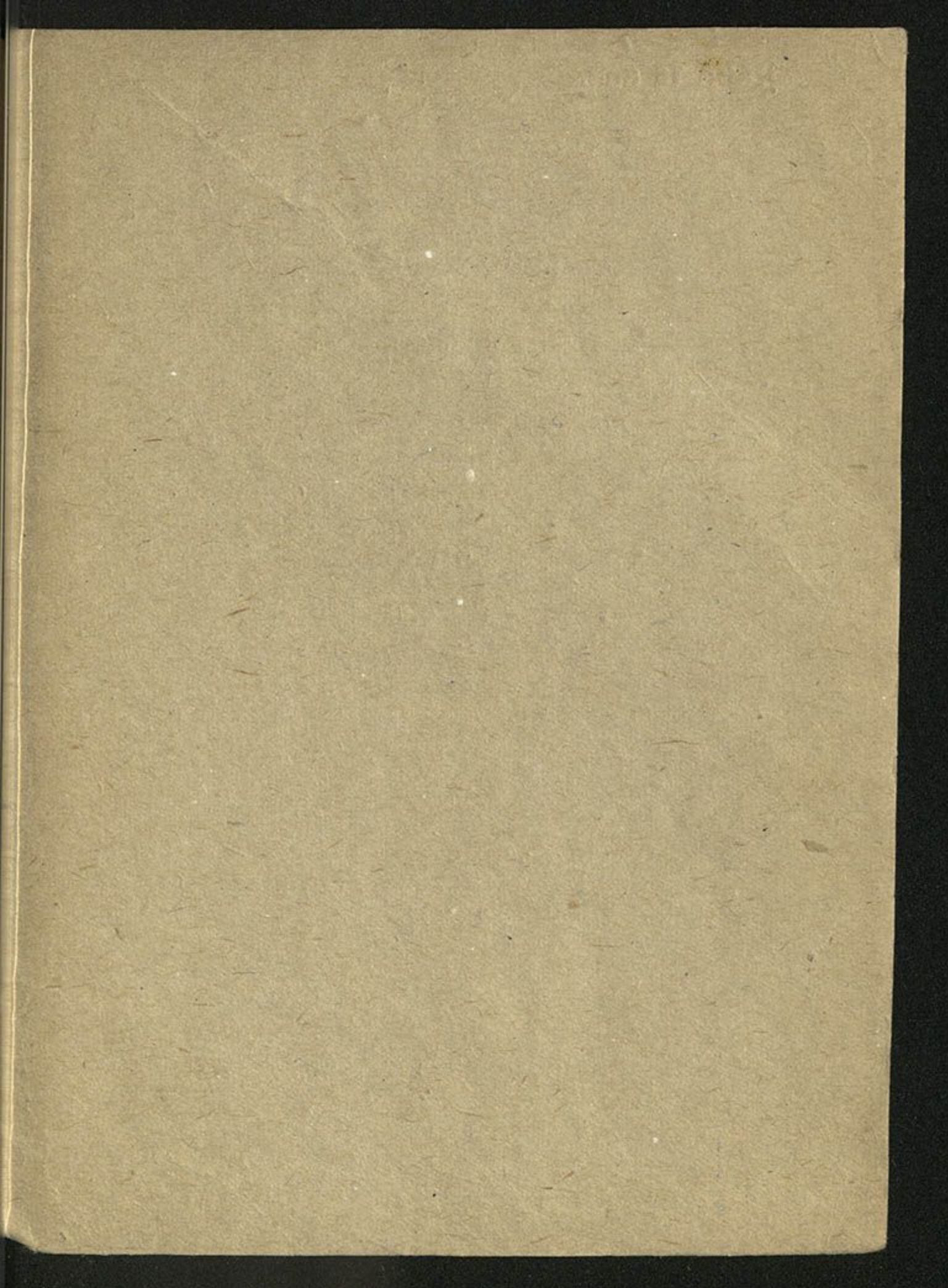
Адозва ЦК!

Усе.

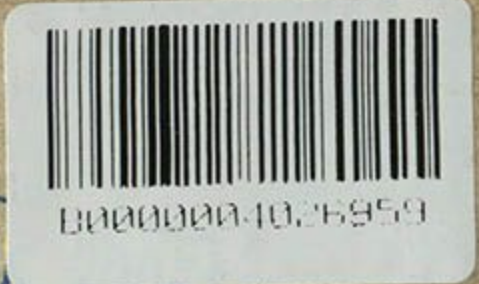
Моцным зрухам!
Дружным ўздымам!
Гмахамі фабрык,
Рыгаючых дымам,
Бі па прарывам!
Гартуйся!
Мацуйся!
„ПЯЦЬ“ у „ЧАТЫРЫ“
Вось наш адказ!

234454

0-10
ЦАНА 15 КВН.

4
Be... 2003

2

970